

▲ Beeld ter illustratie: alcoholmisbruik bij jongeren © Frank Jansen

Thijs (15) drinkt zichzelf in coma én zeven vrienden belanden ook in ziekenhuis: 'Maar ze stoppen niet'

Maurice Gispen

6 maart 2025, 14:45 • update: 15:48

Met een halve fles wodka achter zijn kiezen werd Thijs (net 15) door vrienden voor het huis van zijn ouders gelegd. Het eerstvolgende moment dat hij zich weer kan herinneren, is dat hij wakker wordt in het Reinier de Graafziekenhuis in Delft. Nu probeert hij zijn vriendengroep te waarschuwen voor de gevaren van sterke drank. „Maar het lijkt alsof niemand het begrijpt.” Zeven van zijn vrienden belandden om dezelfde reden óók in het ziekenhuis.

De 15-jarige Thijs (geanonimiseerd, zijn echte naam is bekend bij de redactie) is net klaar met werk. Het is een zonnige vrijdagmiddag in juli, perfect om met vrienden buiten te chillen. Een kratje bier ergens vandaan toveren als minderjarige is te veel gedoe. Dan moet je met zo'n zwaar kratje zeulen, en waar laat je die vervolgens?

Daarom vragen ze een dakloze man in de binnenstad van Delft of hij sterke drank voor ze wil kopen. Een fluitje van een cent. Nog geen vijf minuten later hebben ze de buit in handen. „Op werk had ik in de middag alleen een klein broodje gegeten”, vertelt Thijs aan de keukentafel bij zijn ouders. Niet alleen de lege maag gooit roet in het eten die gezellige vrijdagmiddag. De tiener weet namelijk simpelweg niet hoeveel alcohol hij precies kan hebben. „Ik herinner me nog dat ik bij iemand achterop ben gegaan richting een pleintje. Daarna is het gewoon zwart.”

Alcoholpoli

Met een alcoholpromillage van 2,4 in zijn bloed belandt hij enkele uren later in het ziekenhuis, een hoeveelheid die gelijkstaat aan een halve fles wodka. Tieners kunnen door een alcoholvergiftiging bewusteloos raken van zo'n hoeveelheid. Terwijl Thijs niet echt bij bewustzijn is, brengen zijn vrienden hem met veel moeite naar het huis van zijn ouders. Daar ligt hij voor de deur, zijn ouders zijn niet thuis. „Voor ons was het een gewone vrijdagmiddag, ik was aan het wandelen met een vriendin”, vertelt zijn moeder.

Een oplettende buurman ziet dat het niet pluis is en belt een ambulance. Die neemt Thijs mee naar het ziekenhuis. Hier komt hij terecht op [de alcoholpolikliniek op de kinderafdeling van het Reinier de Graafziekenhuis](#). Aan de keukentafel van zijn ouders vertelt hij nu over zijn ervaring. „Toen ik de volgende ochtend wakker werd, had ik veel buikpijn en ik vond het vooral heel stom dat ik daar was.”

Wat hij zich niet herinnert, is dat zijn vader eerder al aan zijn bed heeft gestaan. „Ik weet nog dat ik gebeld werd, erg bezorgd was ik niet, omdat hij al in goede handen was. Eigenlijk schoot ik meteen in een soort regelmodus. Later bedenk je je wel dat als het langer had geduurd voor de ambulance er was, of als het kouder was geweest buiten, het misschien anders af had kunnen lopen.” Hij rijdt naar het ziekenhuis met het idee zijn zoon zo mee naar huis te kunnen nemen.

Artsen willen praten

„Hij had gedronken, had gekotst en toen ik in het ziekenhuis kwam, zat hij rechtop in bed met allemaal kletspraatjes. Ik dacht: kunnen we het er niet gewoon morgen over hebben?” Zijn zoon houdt een ziekenhuisbed bezet, terwijl een andere patiënt binnenkomt die zojuist een tia heeft gehad.

Maar zomaar zijn zoon meenemen, dat is niet hoe het werkt bij de alcoholpolikliniek. Kinderen met een alcoholvergiftiging moeten een nachtje blijven. Op die manier kunnen artsen de volgende dag – in meer nuchtere toestand – met hen in gesprek.

De gevolgen van een alcoholvergiftiging zijn niet mis. [Alcohol drinken vergroot de kans op kanker met 7 procent op de lange termijn](#). En op de korte termijn kunnen meiden depressief worden en jongens agressief. Dat willen ze in het ziekenhuis graag duidelijk maken, aan kind én ouder.

Vroeger kwam niemand op het idee de ambulance te bellen

Moeder van Thijs

Geen sterke drank meer

Toch vinden Thijs' ouders het heel wat dat er zoveel wordt opgetuigd voor het onverantwoordelijke drinkgedrag van kinderen. „Vroeger kwam niemand op het idee de ambulance te bellen”, vertelt zijn moeder. „Dan kreeg iemand een glas water, legde je diegene in bed en de volgende ochtend werd een goed gesprek gevoerd.” Haar man vult haar aan: „Voor mijn gevoel werd toen gewoon bier en wijn gedronken, niet zoveel sterke drank als nu.”

Kinderarts Nico van der Lely onderschrijft dit. Precies deze verandering maakt volgens hem dat kinderen steeds vaker in het ziekenhuis belanden. Hij pleit er daarom voor op onder andere studentenverenigingen geen sterke drank meer aan te bieden. Dat is één mogelijk stap. Maar hoe zit het dan met tieners die nog op de middelbare school zitten?

Goed eten

Thijs vertelt dat hij ná zijn ziekenhuisopname allerlei kennis heeft opgedaan. „Het was confronterend. Nico vertelde bijvoorbeeld hoeveel spiermassa je verliest door het drinken. En ik wist niet dat je goed moet eten voordat je gaat drinken of dat je een klein beetje alcohol moet drinken en daarna weer een klein beetje.” Zijn ouders vertellen dat het moeilijk in te schatten is op welk moment je begint met dit soort uitleg.

„Thijs leeft echt, met grote L. Als klein kind wilde hij ook meteen de schans af. Zonder angst wilde hij dingen uitproberen”, vertelt zijn moeder. Dus dat hij experimenteert met alcohol verbaast haar niks. „Maar dat hij dit nú al uitprobeerde, verbaasde me wel. Hij was echt pas net 15.”

Tegelijkertijd vraagt ze zich af of je zo'n situatie als ouder echt helemaal kan voorkomen. Vooral omdat een kind ook te maken heeft met het gedrag van zijn of haar omgeving. Thijs heeft van zijn eigen ervaring veel geleerd, maar bij andere jongens en meiden lijkt de schrik een stuk verder weg.

Vanaf 22.00 uur ben je alleen nog maar bezig met mensen overeind te houden en te zorgen dat ze niet stikken in hun eigen kots

Thijs

Hij somt een lijst met namen op van vrienden die in het afgelopen jaar om dezelfde reden in het ziekenhuis zijn beland. Zeven namen in totaal. „Elke keer vroeg ik me af: waarom gebeurt het nu weer? Het verpest een leuk feestje, want vanaf 22.00 uur ben je alleen nog maar bezig met mensen overeind te houden en te zorgen dat ze niet stikken in hun eigen kots. Maar het lijkt alsof niemand het begrijpt.”

Tijdens avondjes uit probeert hij voet bij stuk te houden en geen sterke drank te drinken. Ook al doen anderen het misschien wel. „Als ze het niet begrijpen, dan zijn het volgens mij geen echte vrienden. De reactie is vaak als iemand te dronken wordt: ah, maar zij kan er gewoon niet tegen.” Zo'n reactie frustreert hem. Het kan namelijk iedereen overkomen die te veel (sterke) drank drinkt in een te korte tijd.

Iedereen drinkt

Een paar keer probeerde hij andere tieners over te halen de sterke drank te laten staan. „Die zeggen dan gewoon: dat willen we niet. Ze vinden een mixdrankje met frisdrank lekkerder, dus drinken ze dat.” Volgens de tiener zijn zij geen uitzondering op de regel. „Echt ie-der-eeen drinkt, ook dat ene meisje dat altijd superlief is tegen haar ouders.”

De ouders van Thijs vertellen dat ze niet precies willen weten wat hun zoon uitspookt. „Wij voeden op vanuit vertrouwen”, zegt zijn moeder. Dat is niet bij iedereen hetzelfde. Bij de een vertellen kinderen aan de keukentafel wat ze doen, bij de ander piekeren ze daar niet over.

▲ Thijs belandde met een alcoholpromillage van 2,4 in zijn bloed in het ziekenhuis. © ANP

Na het ziekenhuisbezoek merkt de vader deze verschillen op. „Ik ben gaan kijken hoe het met zijn vrienden ging. We zijn die avond meteen rond de keukentafel gaan zitten en hebben gezegd: 'denk maar niet dat dit cool is!' Een van de vrienden is als de dood dat zijn ouders het ontdekken. „Toen hebben wij gezegd, je moet het ze sowieso vertellen, anders doen wij het.” Hoeveel en welke details hij uiteindelijk allemaal aan zijn ouders

heeft verteld, dat hebben ze bij de jongen gelaten.

De enige sterke drank die we in huis hebben, is om tiramisu mee te maken

Ouders van Thijs

'Ook leuke situaties'

Het verbaast de ouders niet dat tieners nieuwsgierig zijn. „Dagelijks fietsen dronken mensen langs ons huis en de bierfietsen rijden door de stad.” De verleiding buitenshuis ligt op de loer, maar thuis zijn de regels streng. „De enige sterke drank die we in huis hebben, is om er een keer tiramisu mee te maken.” En een keertje wat drinken met de ouders zit er niet in.

Blijkbaar is hun 15-jarige zoon toch toe aan deze vorm van experimenteren. Daarom zien de ouders de alcoholvergiftiging als een opening om wel het gesprek thuis te voeren over alcohol. „We kunnen niet verwachten dat hij altijd binnen de lijntjes kleurt. Dat deed hij als 1-jarige al niet. Het levert soms vervelende situaties op, maar ook een hele hoop leuke.”